

at være aldeles hensigtsmæssigt, thi til videre end til at være tilstede paa Brandstedet, indtil Ilden er slukket, kan man vistnok ikke udstrække den omhandlede Forpligtelse. Naar man spørger, hvem det paaligger at lade Brandstederne rydde, antager jeg det for ubivlsomt, at det paaligger Cieren. Dette er udtryffeligt fastsat for Kjøbenhavns Bedkommende i Brandanordningen af 1ste November 1805 § 111. Det Samme er ligeledes fastsat i et i Aaret 1810 udgivet Reglement for Helsingørs Brandvæsen, der derhos foreskriver, at, naar Cieren ikke overensstemmende med sin Pligt lader Brandstedet rydde, skal Politiet sørge for, at det sseer paa hans Bekostning. Jeg mener, at dette ligger i selve Forholdets Natur, og jeg anseer det for ufornødent, at yderligere Bestemmelser tilføies nærværende Lovforslag, som jeg troer vel kan passere Thinget uden videre Ændringsforslag.

Orsted: Idet jeg er aldeles enig med den ærede Landssthingsmand, som nu satte sig, skal jeg blot tillade mig, i Genhold til, hvad han anførte, at bemærke, at, naar Rydningen, forsaavidt den er udenfor Slutningspligten, gaaer over paa den Brandlidte, vil Følgen blive, at Brandforsikringen maa erstatte det i Forening med det øvrige Tab. Der behøver ikke derom at tales. Det er ikke Brandforsikringsanordningen af 1792, her er Tale om, men det er Brandanordningen af 1792, som blot afgjør Forholdet mellem det Offentlige og den Brandlidte, men ikke Forholdet mellem den Brandlidte og Brandforsikringen. Dette Forhold vil ordne sig efter det almindelige Begreb af Brandforsikring, som medfører, at Brandforsikringen maa erstatte den Brandlidte al Skade og derfor ogsaa den, der forårsages derved, at han selv maa sørge for Rydningen, og derfor vil den derved gjorte Bekostning komme i Betragtning ved Beregningen af Værdien af Materialierne.

Dreier: Det har ikke været min Mening, at der i denne Lov skulde gjøres nogen Tilføining med Hensyn til Branderstatningen, men jeg har blot ønsket ved denne Leilighed, fordi jeg troede, det kunde have nogen Indflydelse paa Lovforslaget, at Regjeringen vilde udtale sig om, hvorvidt Cieren, som jeg fuldkom-

men indrømmer denne Rydning maa være paalagt, og hvem Omkostningerne først paahvile, kan vente at faae Erstatning af Brandassurancen derfor. Er det Tilfældet, som den høitærede 5te Landssthingsmand for Kjøbenhavn (Orsted) har udtalt, at det følger af sig selv, at de Brandlidte i denne Henseende ikke behøve nogen bestemt Tilfikkning, saa turde maaskee en saadan Udtalelse, som jeg desuagtet iøvrigt kunde ønske, ikke være nødvendig.

Steffensen: Det er i Genhold til den samme Bemærkning, som nu blev gjort, at jeg vilde have gjort en lille Tilføining. Jeg kan ikke nægte, at, dersom det skulde gaae over paa den Brandlidte selv, at han skulde rydde Stedet, kan han ikke gjøre det uden meget store Bekostninger paa Landet, thi undertiden er det Tilfældet paa Landet, at det, han skulde bruge til at rydde Stedet med, er brændt, som Heste og Vogne; idetmindste har det været Tilfældet hos os. Dersom det altsaa skulde være Tilfældet, vilde det være et stort Tab for ham. Jeg kan ikke troe Andet, end Meningen skulde være den, at Brandkassen maa erstatte dette Tab, og at Cieren, naar Heste og Vogne ere brændte for ham, maa sørge for at leie disse for Brandkassens Regning. Derfor assurere vi, derfor svare vi Brandpenge, fordi vi skulle have Erstatning, naar Brandskade indtræffer, og jeg troer, at det vilde blive et stort Tab, naar den Brandlidte, foruden hvad han ellers lider, skulde betale for Rydningen, og, hvis det ikke kan forstaaes saaledes efter de Love, vi have, skal jeg tillade mig at stille et Ændringsforslag, som kan klare denne Sag.

Oluf: I Kjøbstæderne er Fremgangsmaaden sædvanligt den, at den Brandlidte gjør Accord med nogle af de Personer, der have indfundet sig i Anledning af Branden, om at rydde Grunden for en vis Betaling. Naar nu den Betaling, som den Brandlidte saaledes yder, bliver tagen i Betragtning ved Taxationen af Ruderne, skønner jeg ikke, at han, ved at overtage disse Ruderne til den ansatte Værdi, kan siges at lide noget Tab.

Solberg: Jeg troer virkelig, at den ærede Landssthingsmand fra Falster, som nys har talt, slet ikke har Grund til at være betymret i denne Henseende. Efter det Kjends-